

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. Варна, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Елена Ст. Пеева
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно
наказателно дело № 20213110203324 по описа за 2021 година

УСТАНОВИ:

Производството е образувано по жалба на „БОРН“ ЕООД, представлявано от управителя Б.В.П., против НП № 03-013774/16.06.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което на основание чл. 414, ал.1 от КТ на юридическото лице е наложено административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на 1600/хиляда и шестстотин/ лева, за нарушение на чл. 153, ал. 2 от КТ.

В подадената до съда жалба се излага становище, че НП е издадено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Искане се същото да бъде отменено

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован се представлява от адв. В., който поддържа жалбата с наведените в нея основания. В заседание по същество пледира, че от разпита на св. Ч. се установява, че същата не е престирала труд на 01.02.2021 г., като отразяването на налична смяна за лицето в графика за мес. февруари 2021 г. се дължи на допуснатата техническа грешка от счетоводителя на дружеството-жалбоподател.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, се представлява от юк Б.,

която в съдебно заседание оспорва жалбата. В заседание по същество пледира НП да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано. Излага становище, че от събраните по делото доказателства, а именно – присъствените форми за явяване и неявяване на работа за месеците ноември и декември, копие на графика за работа и копие на трудовия договор на лицето се установява извършване на нарушението. Твърди се, че от Правилника за вътрешния трудов ред, от присъствените форми и графика се установява, че при този работодател е въведено сумирано изчисляване на работното време, с оглед на което съгласно разпоредбата на чл. 153 ал.2 от КТ работодателят е длъжен да осигури на работника седмична почивка от 36 часа, което не е сторено в случая. Иска се НП да бъде потвърдено и да се осъди въззивника да заплати юрисконсултско възнаграждение. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на АНО.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели актосъставителят – Л.Б. и свидетеля по акта – Е. Ч.. Приобщени са като писмени доказателства по делото материалите по АНП и заверено копие на Правилник за вътрешния трудов ред на дружеството-жалбоподател.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следната фактическа обстановка:

На 18.05.2021 г. св. Л.Б. – инспектори при ДИТ-Варна извършила проверка по спазване на трудовото законодателство на „Борн“ЕООД със седалище гр. София в обект, стопанисван от дружеството, а именно магазин „Борн“, находящ се в гр. Варна, на ул. „Д-р Анастасия Желязкова“ № 42а. В хода на проверката от присъствената форма за отчитане явяването и неявяването на работа за периода от мес.декември 2020 г. до мес.април 2021 г. включително на работещите в „Борн“ЕООД било установено, че св. Е. Ч., на длъжност „продавач-консултант“ е работила 7 дни, а именно от 28.01.2021 г. до 03.02.2021 г. включително, без почивен ден. При така установените факти, бил формиран изводът, че на лицето не е осигурена непрекъснатата седмична почивка най-малко от 36 часа, с оглед от работодателя – „Борн“ЕООД сумирано изчисляване на работното време.

При така установените факти на дружеството-жалбоподател е съставен АУАН за нарушение на чл. 153 ал.2 от КТ, въз основа на който е издадено

обжалваното НП, с което на основание чл. 414 ал.1 от КТ е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Административно наказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок.

Наказателно постановление НП № 03-013774/16.06.2021 г. е издадено от компетентен орган - Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Варна, съгласно чл. 15, ал.3, т.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, както и видно от копие на Заповед № 3-07280/03.08.2010 г.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално-правни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани. Индивидуализирана е в необходимата степен и самоличността на конкретния работник, чиито трудови права са нарушени в разрез с разпоредбата на чл. 153 ал.2 от КТ, с посочване на трите имена, ЕГН и длъжността, на която е назначено лицето.

Като разгледа жалбата по същество, съдът установи от правна страна следното:

Като разгледа жалбата по същество съдът констатира, че от събрания по делото доказателствен материал безспорно се установи, че дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 153, ал.2 от КТ като не е

осигурило на своята служителка – Е. Г. Ч. , на длъжност „продавач консултант“ , непрекъсната междуседмична почивка в размер на 36 часа в периода от 28.01.2021 г. до 03.02.2021 г.

Видно от приложените с АНП заверени от дружеството-жалбоподател копия на графици за мес. януари 2021 г. и мес. февруари 2021 г. в посочения период лицето е осъществявало трудовите си функции ежедневно, при полагане на 7 часов труд респ. 9 часов труд. С оглед на изложеното, правилно е формиран от АНО изводът, че в случая, за да бъде спазена разпоредбата на чл. 153, ал.2 от КТ е следвало да ѝ бъде осигурена почивка от 36 часа в рамките на седем календарни дни.

Правилно е посочена датата на извършване на нарушението, доколкото длъжимата седмична почивка е следвало да бъде ползвана именно на 03.02.2021 г., когато такава не е била осигурена.

Съдът оцени като неоснователни доводите за необоснованост на издаденото НП. Видно от приобщения по делото трудов договор и представените графици и присъствени форми е безспорно установено, че е въведено сумирано изчисляване на работното време от дружеството-жалбоподател, при прилагането на което е следвало да бъде спазено и изискването на чл. 153 ал.2 от КТ.

Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ редовно съставените актове по посочения кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. В настоящия случай събраните относими доказателства не оборват достоверността на фактите, отразени в АУАН. Работодателят „Борн“ЕООД е документирал реда по полагане на труд през м. януари 2021 г. и мес. февруари 2021 г. с изготвяне на график за работното време. Тези два писмени документа са преки доказателства за установяване релевантния юридически факт по полагане на труд от Е. Ч. в периода, визиран в обжалваното НП, включително на 03.02.2021 г.

Настоящият съдебен състав не кредитира показанията на св. Ч., в частта , в която тя твърди, че не е работила на 03.02.20221 г. , тъй като това нейно твърдение не съответства на останалите събрани писмени доказателства . За да игнорира посочените гласни доказателства, съдът съобрази и служебната зависимост на лицето от въззивника, както и житейски недостоверната теза изложена от същата, че има спомен за конкретните дати на които е работила в

период надхвърлящ половин година преди проведеното съдебно заседание.

Не са налице основания за прилагане разпоредбата чл. 28 от ЗАНН, доколкото са извършеното деяние са засегнати правата на конкретния служител, поради което и поради липсата на други изключителни обстоятелства, нарушението не се отличава с явно незначителна обществена опасност, определяща неговата малозначителност.

С нарушението са засегнати конкретни права на работниците и служителите, които им гарантират неприкосновеност на необходимия времеви интервал за физическо и психическо възстановяване от осъществяваната трудова функция, нарушението на които биха могли да се отразят неблагоприятно върху здравето на същите. Поради изложеното, съдът счита, че нарушението не се характеризира с липса на вредни последици, доколкото същите са налице, макар и от категорията на застрашаващите, а не на увреждащите такива.

С оглед на изложеното, съдът счита, че АНО правилно е законосъобразно е ангажирал отговорността на въззивника на основание чл. 414, ал.1 от КТ.

По отношение индивидуализацията на наказанието, съдът установи, че АНО е завишил същото над справедливия размер, съобразно конкретни обстоятелства. По делото са налични единствено смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно обстоятелството че нарушението е извършено за първи път, /доколкото липсват данни за други нарушения по същия нормативен акт/ .

С оглед на изложеното и предвид фактът, че отсъстват данни за имущественото състояние на дружеството-жалбоподател, които да бъдат съобразени при индивидуализацията на санкцията, съдът счита, че административно наказание определено в минимален размер би било справедливо и би изпълнило целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на въззивника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат

право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63 ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143 ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В настоящия случай съдът е констатирал, че са налице основания за изменение на наложената административна санкция, но не и за отмяна на издаденото НП. Доколкото разпоредбата на чл. 143 ал.1 от АПК, урежда присъждане на разноси единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното НП, но не и по отношение на изменение на същото, съдът намира, че в посочения случай следва на основание чл. 144 от АПК субсидиарно да намери приложение ГПК. В нормата на чл. 78 ал.1 и ал.2 от ГПК се сочи, че ищецът съотв. ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съразмерно на уважената част от издаденото НП, съизмеримо с размера на наложеното наказание. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, съотв. същото не представлява фактическа и правна сложност, намира, че на юрисконсулта следва да бъде присъдено възнаграждение към минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, но над него, а именно за сумата от 100 /сто/ лева.

В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско

възнаграждение и адвокатско такова, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция съобразно размера на присъденото в полза на страната, а именно юрисконсултско възнаграждение за сумата за сумата от 93.75 /деветдесет и три 0,75/ лева.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 03-013774/16.06.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Варна, с което на основание чл. 414, ал.1 от КТ на „БОРН “ЕООД е наложено административно наказание "ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ” в размер на 1600/хиляда и шестстотин/ лева, за нарушение на чл. 153, ал. 2 от КТ., като НАМАЛЯВА размера на административното наказание до сумата от 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „БОРН “ЕООД ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ИА „Главна инспекция по труда“ сумата от 93,75 /деветдесет и три 0,75/ лева юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 78 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____